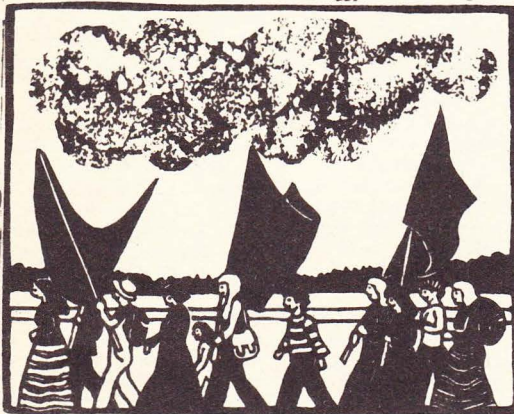

Fredagen den 16 mars

Kvinnodagen

Årets upplaga av Internationella kvinnodagen bjöd på en överskådlig mängd av deltagare, som utrustade med facklor samlade sig till demonstration på Stortorget. Under en röd banderoll genomförde man sedan ett demonstrationståg genom innerstan.

Efteråt kunde man köpa kaffe med dopp i Stadshallen och där efter gå in i fullmäktigesalen och njuta av ett välkomponerat program, sammanhållet av mötesledarinnan Kitten Anderberg.

Lena Lundgren började med att efterlysa mer av den kollektiviteten som präglade kvinnorörelsen under uppsvinget. Därefter berättade Iris Nilsson från respektive Nicaragua och Libanon om framför allt kvinnornas svåra situation. Insamlingsbössorna fylldes därefter med råge. Jenny Ljunghill talade om det i positiv mening häxaktiga i Elsa Graves diktning och Anna Bexell belade kvinnors stora insats i vårdarbetet - och deras ringa makt. Så avslutade Maria Lindström med några trevliga malmövisor. I en av dem fanns stor förståelse för kobentas problem.

Framtiden.

Kvinnorörelsen har haftvåldiga framgångar under en historiskt sett ganska kort period, nu verkar det som man nått fram till en plåtå där man samlar krafter inför framtida offensiver. Fredsfrågan spelar redan en betydelsefull roll för många kvinnor, kanske det globala kvinnoförtrycket kommer att uppmärksammas ännu mer? Stora problem är förstås dubbelarbetets fasor och de borgerliga attackerna mot den offentliga sektorn.

Vetenskapligt skolade kvinnor spelar en allt större roll genom att avslöja dolda sammanhang: medvetandenivån höjs även om organisationsarbetet ligger lite i träda.

Inte alltid blir det så lätt att leva ihop med män som blir griniga av att passa barn och vara progressiva. Samlevnadsproblem och sökandet efter psykologiska förklaringsmodeller upptar numera mängden kvinna.

Den nya vidskepelsen har också gjort sitt intåg, det händer att även frigjorda kvinnor tyr sig till stjärnor. Kort sagt, ingen vet egentligen vad som finns bakom nästa knut.

Mjau

Något recept har vi inte i veckans nummer. Nästa vecka tänker vi dock komma med recept på en läcker fiskrätt för att hedra socialdemokraternas nya kommunalråd. Vi har dock ännu inte bestämt om det ska bli Sotare eller Jönssons frestelse.

KOKSFILOSOFENS
REVOLUTIONERANDE
RECEPT

Demokratiaspekten viktigast

Sjunkande partipolitisk aktivitet, ökat avstånd mellan väljare och valda, en tendens hos medborgarna att vända sig till tjänstemän i stället för politiker i frågor, som egentligen rör kommunens politiska verksamhet. Den legitimitetskris, som detta är uttryck för, har bland annat resulterat i att försök med nya beslutsformer, kommunalråd och institutionsstyrelser, gjorts på en del håll i landet.

Sedan en tid tillbaka behandlas frågan om försök med kommunalråd i Lund i en av fullmäktige tillsatt beredningsgrupp. Den tillsattes som en följd av motioner i ärendet från s och mp. Den politiska principdiskussionen går dock trögt i gruppen, där man enligt Vpk:s representant Tarcisio Bommarco har börjat i fel ände. Genom att direkt börja diskutera tekniska detaljer i utformningen, som tex områdesindelningen, undviker man de viktigare och mer grundläggande frågorna som vad kommunalråden egentligen skall vara bra för. I Vpk-Lund har denna debatt dock förts, mest tack vare (och kanske också mest av) Tarcisio och Anna-Sofia Quensel, som genom att hon gjort en del utredningsarbete på Kommunförbundet har blivit något av en expert på frågan.

I början av månaden höll Vpk-Lund också ett extra kommunmöte, som i princip ställde sig positiv till försök med kommunalråd. Man pekar emellertid också på vilka risker en dåligt genomtänkt reform kan innebära men också på hur man kan minska dessa.

Demokrati - inte byråkrati

Vpk-Lund utgår i sitt ställningstagande från demokratiaspekten. Kommunlrådena skall fylla behovet av en utökad, mer direkt demokrati. Utifrån denna grundläggande uppfattning har man sedan formulerat en del konkreta krav, som skall bidra till detta. De syftar också till att minska risken att kommunalrådena blir ytterligare en byråkratisk institution mellan styrande och styrda, en buffert som får ta stötarna, när de kommunalekonomiska problemen löses genom centralt beslutade nedskärningar.

Vpk föreslår, att försöksverksamheten omfattar valperioden 1/1 1986 - 31/12 1988 och att försöken inleds på en gång i hela kommunen. Däremot kan försöken gärna läggas upp olika i olika

kommundelar. Det är troligt, att det i de östra delarna finns förutsättningar för att ge kommunalrådena större kompetens och verksamhetsområde än i stadskärnan.

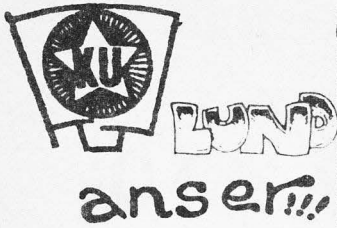
Öppna möten

För att motverka ett alltför stort tjänstemannainflytande och för att utveckla kommunalrådena som politiska institutioner föreslår Vpk, att ordförandena arvoderas, ungefär som nämndordförandena idag.

Öppna möten före sammanträdena är ett av flera förslag för att underlätta kontakten mellan invånarna i kommundelen och politikerna i nämnden. Ett annat förslag till fördjupning av demokratin är lokala folkomröstningar.

Vpk menar också, att kommunalrådena absolut måste vara likställda med facknämnderna, underordnade endast kommunfullmäktige och med egen initiativrätt där. Och beträffande budgeten måste kommunalrådena få spela en mycket aktiv roll i arbetet med denna. De anslag nämnden får skall den disponera självständigt inom de ramar för verksamheten, som fullmäktige fastslagit. Man vill alltså ge kommunalrådena en vidsträckt autonomi men slår samtidigt fast fullmäktiges suveränitet. Denna skall garantera sådant som likställdhet i kommunal service och vara en spärr mot "byropolitik".

Kommunalrådena bör utses i direkta val, anser Vpk. Nu är detta inte möjligt enligt gällande lag, och någon dispens är nog inte att räkna med. Därför förordas i andra hand, att fullmäktige ger nämnderna en partipolitisk sammansättning, som avspeglar valet resultatet i kommundelen. För att detta skall kunna fungera, krävs emellertid fullständig enighet i fullmäktige. Det är tveksamt om socialdemokraterna kommer att medverka till att sådan uppnås.

8 mars

Nyligen har det varit 8 mars. Det har varit demonstrationer på flera håll i Skåne och här i Lund med fackeltåg och ett lyckat program i Stadshallen.

Hur många är det som vet vad 8 mars innebär? Det är i vart fall inte massorna. Stadshallen var välbesökt och 8 marskommittén, som har arbetat med arrangemanget, har satt upp en massa lappar med information och program. Trots detta tycks kvinnodagen undgå många.

Trots vårt borgerliga samhälle och propagandan, som säger att Sveriges kvinnor har det bra, måste det finnas ett stort antal, som vill ha en kvinnodag för kvinnofrigörelse och socialism.

8 mars ska vara en dag som första maj. Kvinnans frigörelse och utplånandet av könsroller är ju ett villkor för att socialismen ska kunna genomföras.

Kvinnans frigörelse kommer inte direkt i centrum av att Britt Mogård eller någon annan Kvinna i Karriären kommer och talar om för ett antal pålsprydda damer en kylig kväll i mars, att »även vi kvinnor kan göra karriär i politiken och arbetslivet». (Detta förekommer faktiskt på vissa platser 8 mars!)

Avsikten med en kvinnodag är inte att manifesteras hur bra vi kvinnor har det, punkt slut. En kvinnodag måste användas rätt, vara en puff i rätt riktning. Genom FN:s neutralisering av 8 mars glömmar man lätt bort att dagen har kommit till p g a ryska kvinnors uppror mot nöd och förtryck för 67 år sedan.

Alltså: använd 8 mars rätt! Bevara kvinnodagen socialistisk! Det är av vikt för vår framtid i socialism!

Krypa till korset

Det verkar som om miljöpartiet hamnat i sin första stora kris p g a det q-märkta huset på Lilla Alkatan 8. En katolsk insändarstorm drar över SDS:s lundaside, och det är väl en öppen fråga om inte Dahlström m fl snart måste krypa till korset.

Vi ser gärna, att S:t Thomas församling får konkurrenskraftiga lokaler, så att katolsk internationism kan vandra ut statskyrklig grönköpingsanda i Lund, men vi tycker samtidigt att Kvinnocentrums gamla lokaler kunde vara en påminnelse om att påven borde tänka om i en rad kvinnopolitiska frågor, som t ex när det gäller användandet av preventivmedel.

Så varför inte restaurera Lilla Alkatan 8 och göra det till en del av det nya församlingshemmet?

Red.

En liten låda

Härom dagen hade jag ett ärende på Socialbyrån. Jag skulle överlämna ett brev och eftersom jag är lite smågniden och byrån ligger alldeles i närheten tänkte jag spara en slant genom att personligen överlämna min skrivelse. Bara jag nu inte får postfacket på mig för att ha utfört arbete som egentligen tillkommer dem. Näväl, i kom jag och gick fram till damen i luckan. Fel, det fanns ingen lucka, bara en glasruta bakom vilken en ung dam förskansat sig. Hur skulle jag nu överlämna mitt ärende, tänkte jag. Ut ur väggen kommer en liten låda där jag ombeds att lägga mitt lilla brev, lådan försvinner och sim salabim har damen i rutan mitt brev i sin hand. Effektivt och opersonligt. Är ni rädda för folk på socialbyrån? Eller tror ni att jag, och andra, har smittsamma sjukdomar?

Det är populärt med religion nu för tiden. Mormonerna har just noterats på den svenska svartbörsen. Papisterna skall få en kyrka. Min gamla vän Karin Lentz berättade en gång en historia från den kubanska landsbygden. När hon skulle besöka en liten kyrka upptäckte hon på en dörr en liten skylt. "Har övergått till annan verksamhet". Vilken verksamhet man kunde ha i Domkyrkan. På vintern kunde man flytta in hela Märtenstorget dit. Utan bilar! Och med loppmarknad i kryptan. Övriga årstider kunde man återuppriktade rätt norra Europas största café. Med vänster-, höger- och schackhörnor. Och med servering av vin och bröd framme vid altaret. Halleluja.

Sifferfetischism

I förra VB redovisade signaturen »Gr» - nästan förnöjt - att biblioteksnämnden utan motstånd från något parti godtagit att personnummer ska användas i det nya datasystemet BUMS.

Men siffror är inget att leka med. Siffrornas rike har alltid utgjort grogrund för allsköns idealism: en abstrakt värld, styrd av sina egna lagar, ovan den föränderliga materian. Platon och pytagoréerna är varnande exempel.

I våra dagar är siffrorna de byråkratiska systemens internationella språk, maktens suveräna redskap. Folk är misstänksamma och det med rätta!

Vi tycker att Vnk åtminstone borde problematisera frågor av den här typen. Att borgarna svek sin egen politik var bara att vänta, eftersom de i grund och botten älskar kontroll och effektivitet till varje pris.

Red.

Och nu blir det reklam:

Planeringen inför *höstens Jubileumshöstfest* är i full gång. *Förutom ponnyridning och fyrverkeri blir det även i år en av Sveriges största loppmarknader. Gör värstaden enkel - skänk bort allt överflöd. För närmare upplysningar ring Hr och Fru Nilson, tfn 12 9044 eller partilokalen 138213*

I skolfrågan finns mycket att säga. Det tänker jag dock inte göra här. Det vore mig främmande att försöka vinna några billiga poängar på lärarnas höga löner och långa lov. Däremot kommer frågan upp på kommunmötet den 22 mars. Den föreställningen blir nog inte svår att få folk till. I rent pedagogiskt syfte föreslår jag att en mindre inträdessumma uttages. Folk måste få klart för sig att allting kostar. Även gratisnöjen.

Svårare, att få folk, alltså är det i mindre betydelsefulla frågor, som till exempel kommunalstyrelsen. Mötet i den frågan kan man med fördel hålla i garderoben hemma hos Tarcisio Bommarco eller Anna-Sofia Quensel utan att det blir trångsitt. De båda har lagt ner ett otroligt arbete på att driva frågan, både inom och utom partiet. Men så är Vpk också det enda parti i Lund som har en uppfattning i frågan. Visste ni det?

Gatu- och trafiknämnden beslöt för några månader sedan att parkeringsmätaren bredvids konstverk på Fingatan ska bort. Det var bra. Nu undrar jag: Vilken myndighet skall man kontakta för att även stolpen, som mätaren satt på, skall komma bort?

Raskolnikov

Och nu blir det reklam:

Har ni läst Ny Dag på sista tiden? Det har jag. Den har blivit mycket bättre. För att inte säga bra. Sätt in 230,- på pg 1964-6 så får du varje torsdag, under ett helt år, ett rykande färskt nummer av Arbetartidningen Ny Dag.

Nyheter om Första Maj

VPK och KU har inlett förberedelserna för årets förstamajfirande. Ett par nyheter har man redan beslutat om i den gemensamma kommittén.

Kraven på arbete och fred kommer att stå i centrum även i år. Vem som ska stå på Stortorget och formulera dem är ännu oklart. Förstamajkommittén vill gärna se C H Hermanson eller Lars Werner. Ingen av dem har ännu varit i Lund eller Malmö på första maj. Samtidigt har Lund länge haft den tredje största demonstrationen i landet.

Demonstrationen blir glad och livfull i år, försäkrar man. Bland annat kommer man att ta efter latinamerikanernas exempel och tillverka anslående figurer i papper maché av ledande motståndare på internationell, nationell och lokal nivå. Kommittén tar gärna emot tips på vem som skall vederfaras äran att bli avskulperad.

Egen förstamajaffisch blir det som vanligt men även större propagandamålningar av det slag som använts av VpkLund i valrörelser. Förre årets lyckade förmiddagsmusik skall upprepas. Dessutom fyller Lunds kommunistiska blåsorkester tio år på själva första maj, vilket förtjänar en särskild markering.

Brev från en stockholmare

Från min fjärran horisont följer jag naturligtvis Lundapolitiken och har med stigande intresse tagit del av Jan Mårtenssons senaste lördagskrönikor i Sydsvenskan. Såvitt jag har förställt är vpk avslaget och initiativlöst, med miljöpartiet är övertaktiskt, men förvirrat. Jag skulle inte kunna ha sagt det bättre själv och förstärkt bara inte hur jag ska kunna hålla mig till lördag när det blir dags för nästa parti att läggas på obduktionsbordet. Jag vill t ex veta allt om centrens initiativkraft, socialdemokraternas vitalitet och moderaternas känsla för demokratis värden. Jag kan knappt bärga mig.

Vad som förvånar är att så många tycks förutsätta att det bara är hyckleri när Mårtensson i beklagande tonfall undrar var vänstern i Lund har blivit av, när vi nu inte kedjar fast oss vid grävmaskinerna på Päljö ängar. Men gör bara tankeexperimentet att det är journalisten Mårtensson, en man med visst sinne för pittoreska inslag i livet och politiken, som uttalar sig och inte den allmänborgerliga kommentatör. Jag menar tänk er själv att vara lokalredaktör i Lund med huvuduppgiften bevakning av lokalpolitik och universitet/studentkår. Universitetets offentliga verksamhet dominerar sedan något år av att man slickar makt-havare och penningfurstar i röven - en helt rationell och på sitt sätt försvarbar hantering, det är inte det, men det måste vara tröttnande att alltid lika lojalt skriva om den (för att inte tala om att fotografera, har vi inte sätt landshövding Hovjöl med spade i alla kameravinklar nu snart?). Studentkåren med därtill knutna organ befinner sig i en djup svacka som bara kan väcka vemod hos alla som i likhet med Mårtensson upplevt andra tider. Kvar står kommunalpolitiken där vpk i tio år har åstadkommit om inte resultat så dock rörelse och rubriker. Tanken att nu också vpk skulle svikta och kommunalpolitiken därmed skulle gå ner till de övrigas nivå skulle kunna fylla vem som helst med fasa och vore jag lokalredaktör skulle jag väl inför sådana utsikter börja räkna åren till pensionen. Jag tror följaktligen att vi i vpk kan räkna med en ytterst välvillig behandling på Sydsvenskans lundaside under nästa valrörelse - journalister har väl självbevaringsdrift.

Lucifer

Sanningen om u-båtarna

Varför bedriver välutbildade sovjetiska attackdykare informationsverksamhet i Karlskrona skärgård? Det är en fråga som varje tidning med självaktning försöker besvara. VB med sin antisovjetiska grundinställning har länge tvekat att ta i denna heta potatis för att inte i onödan äventyra lundaindustrins handelsförbindelser med Sovjet. Men vi har försökt dämpa vårt nationella övermod och i stället tänkt oss in i sovjetmedborgarens världsbild.

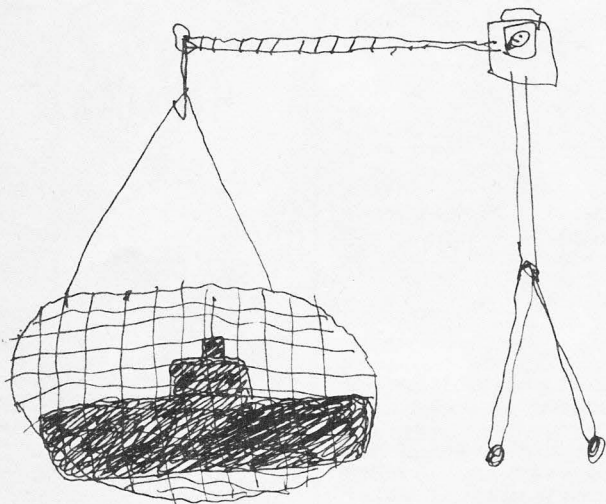
Vi har då kommit fram till att orsakerna till karlskronahändelserna är att grannen i öst tagit intryck av att svenska officerare alltid planerar sina militära manövrar utifrån att fienden skall komma från öst. Vi kan alltså här ha ett exempel på en självuppfyllande profetia!

Under andra världskriget kom som bekant fienden söderifrån - där vi saknade försvar. Om NATO skulle få för sig att (preventivt) angripa från väster är det knap-

past troligt att arnen skulle bjuda på något betongförsvar. Det vet förstås ryssdjävlarne!

Nu kan man förväna sig över att Sovjet vill äventyra sin fredspolitik med sådana provokationer. En förklaring kunde vara att man vill skapa en förhandlings-situation, där man är beredd att lämna sina framskjutna positioner i Östersjön mot att en del baser mm. försvinner från Norge. En annan förklaring är att någon annan makt utnyttjar det mass-mediala läget till aktiviteter som automatiskt kommer att leda till att Sovjet får skulden. Teorin verkar nästan för smart - för militärer har ju mycket små hjärnor.

För övrigt är situationen absurd. Det finns ju inget rimligt alternativ till fred. Varför låter vi oss distraheras av dessa agent-historier medan de verkliga bovarna sitter i fina rum och beslutar om upprustning och nya förödande vapensystem?

VPK IF

Som VB:s läsare säkert uppmärksammat är VPK IF en ganska aktiv korpklubb, med åtskilliga strängar på sin lyra. Själva organisationen är dock något löslig och de ansvariga har tillkommit på det informella ledarskapets grund. Men läget just nu tycks vara:

Huvudansvarig för fotbollssektionen och spindel i nätet för organisationen i sin helhet (dvs. den som har hand om pappers-exercisen) är Finn Hagberg (tel 12 90 98).

Gunnar Sandin (tel 13 58 99) håller i vandringssektionen, som är aktiv året runt. Se text meddelandet om påsk- och sommarvandringarna i VB nr 9.

För bowlingsektionen svarar Lennart Löfving (tel 11 96 64). Laget ligger i korpens div 2. Peter Lundqvist (tel 12 95 47) svarar för badminton. Detta lag leder div 4.

Rolf Nilson (tel 12 90 44) håller i handbollen - lite slapp just denna vinter, så vi har stått över en säsong.

Löpssektionen borde kunna utvecklas ordentligt, men det sak-

nas ett fast ledarskap. Tills vidare står Finn Hagberg som kontaktperson.

Det är på väg att bildas en velleysektion på grundval av några i KHF, som redan spelar i en Lugi-serie. Dessa - och förhoppningsvis nya medlemmar - kommer att träna samtidigt med fotbollslaget, alltså på lördagarna kl 16 på Lerbäckskolan. Det ska vara minst tre tjejer i varje lag. Nyfikna kan ta kontakt med Maria Öhrn tel 12 10 31.

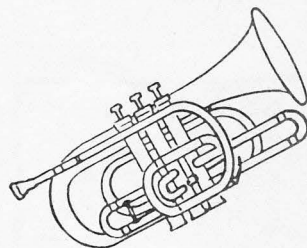
Cykelsektionen, som Ulf Ny-mark en gång ledde, saknar vi mycket. Varför inte i år satsa på »Krankesjön runt» i juni eller »Kommunrundan» i september? Tävlingar är inte allt, men det ger ändå en viss stadga åt verksamheten.

Som framgår av denna organisationskiss finns det luckor att fylla i. Kanske just du vill göra en insats? Kontakta i så fall Finn. Det ska kanske påpekas, att VPK IF står öppet för alla, som inte direkt är fiender till socialismen.

Slutligen: för löpare är det säsongstart med Lugi-cross i Skrylle den 24 mars.

Konsthallen blir jazzkrog?

Föreläsningar ger ofta upphov till skratt. Men gud vet vad vi skrattade åt, när Arild Andersen vid fredagskvällens konsert på Konsthallen annonserade paus och samtidigt sa att man kunde köpa bandets nya platta i BAREN! Kanske skrattade vi lite skamsat åt att vi inte kommit på det själva? Men nu är i alla fall ett nytt lokalt kulturpolitiskt krav formulerat: GÖR KONSTHALLEN TILL JAZZKROG DA OCH DA!

Veteraner och juniorer

Arild Andersen/Jon Christensen Kvintett bjöd oss på den bästa jazzmusik, som hörts i Lund på år och dag, det vill jag bestämt hävda. De yngre veteranerna Jon Balke, Arild Andersen och Jon Christensen är kompetent och juniorerna Nils-Petter Molvær och Tore Brunborg på trumpet och saxofoner var en helgjuten samman-sättning.

Särskilt Nils-Petter Molvær spelade med en auktoritet och självsäkerhet, som var förbluffande med tanke på hans ringa ålder. Det märktes att »farbröderna» i kompet gav honom ett stort mått av trygghet. När han vilade i denna utnyttjande sin redan förvärvade tekniska briljans, sin mjuka ton och sin musikaliska fantasi framträdde just den spänning och det samspel mellan det kollektiva och det individuella, som är den moderna jazzens innersta väsen.

Tore Brunborg började lite trevande men vågade efter hand även han spela ut hela sitt register. Det berodde nog på att han så småningom kände trygghet inte bara i sina medmusikanter utan också i den entusiastiska publiken. (»Ett kjepegott publikum», sade Nils-Petter efter konserten »Det beste vi spilt for paa lenge.») Särskilt lyckat var hans sopransaxspel i en känslig John Surman-ballad.

Utän åthävor

Väl etablerade artister har ibland en tendens att göra uppvisningar

i stället för att spela. Så icke här! Jon Christensen hade inte ett enda solo på sina trummor. Men en musiker av klass både visar och känner sin betydelse utan några extra gester. Och Arild Andersens lyriskt melodiska basspel med den oerhört vackra, runda och långa tonen, som han varvade med ett enormt driv bakom solisterna, var även detta helt utan åthävor.

Jon Balke spelade uteslutande elpiano denna afton. Visserligen med verklig stöt, elgitarrliknande både i sound och uppbyggnad, men själv blir jag lite trött på sådant. Jag längtade efter ett akustiskt pianosolo av denne eminenta solist. Fast det kan jag höra på skivan, som jag fick tag i, trots att jag inte hittade baren.

LS

Det ser förresten ut som om man äntligen kommer att göra något åt den erbarmliga serveringen i Konsthallen. Som det nu är finns där bara kaffe och te. Du betalar i kassan och går sedan upp på andra våningen och hämtar din dryck i en liten plastmugg. På initiativ av Mats Nilsson, Vpk:s representant i Konsthallsnämnden, fattade nämnden vid sitt senaste sammanträde beslut om att inrätta en cafeteria. Tanken är att den skall skötas av ungdomar i ungdomslag. Några detaljer är ännu inte utarbetade. En del kontakter med social- och hälsovårdsförvaltningarna återstår att ta innan det går att köra igång. VB återkommer i ärendet.

Mångstämmigt årsmöte

Lunds kommunistiska blåsorkester höll i söndags årsmöte då man valde en ny styrelse (Peter Lundqvist, Christina Lindgren, P O Rydeström) och en ny programgrupp (Bengt Hall, Bengt Persson, Anders Bergmark).

För att bli upphöjd till förening antog orkestern stadgar och följande målformulering: »LBK är en blandad orkester, som till egen och andras förnöjelse spelar framför allt musik med socialistiska associationer och som framträder framför allt i socialistiska sammanhang».

Den avgående styrelsen presenterade en loggbok, som visade att orkestern varit synnerligen mångsidig och aktiv under verksamhetsåret. Fram över väntar nu närmast

spelningar under Barnkulturveckan i april, 1 majmobiliseringen och teaterspelnings under Fredsveckan i mitten av maj. Tioårsjubileet ska avfiras med bl a en minnesplakett och ett beställningsarbete.

Till hösten planeras en svit kring arbetarrörelsens historia efter en idé av Bengt Hall.

Tyvärr avviker orkesterledande Maria Sundqvist och förstetrumpetaren Sven Björnsson till Chicago i augusti. Gråt! Gråt! Maria kan eventuellt ersättas med en ung mellansvensk som heter Henrik Westerberg, men hur hitta en ersättare till Sven?

Gunnar Sandin kommer att påbörja en kampanj för att nyrekrytera bleckblåsare.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

BARNVAKT

Aldrig, aldrig mer säger jag, kommer vi att låta Gustaf vakta våra barn.

Precis när vi kom hem från teatern smet Gustaf ut genom dörren och mumlade något om att han hade brått. Men han såg märkvärdigt förlägen ut, och full av onda aningar störtade jag in till barnen. Inte sov de fast klockan var halv tolv. Minst illa därän var lillflickan, hon bara grät och grät och grät - och hade gjort så flera timmar, av kuddens vikt att döma. Men grabben, ja där var första impulsen att ringa nittitusen. Alldeles vit i ansiktet var han, inte kunde han säga något, och så ryckte det så konstigt i kroppen på honom.

Fast vi försökte först med varm choklad och varma filtar och all den kärlek ett par föräldrar kan uppdriva. Och det gick på något sätt. Till slut somnade lillflickan, och av grabbens enstaviga berättelse kunde vi rekonstruera följande:

- Berätta en riktig skräckis, hade grabben sagt till Gustaf. Annars somnar vi inte. Och hans syster spådde lojalt på, och vanligt.

- Nånting med Dracula?, hade Gustaf försökt.

- Äsch, det är väl inget, sa grabben och jag vet ju hur han och andra grabbar i den åldern kan vara, nåt riktigt rysligt!

- Sânt ställer jag inte upp på, hade Gustaf sagt högtidligt. Innan ni somnar ska jag i stället berätta för er hur det blir i Lund under socialismen.

Aldrig, aldrig mer säger jag, kommer vi att låta Gustaf berätta för våra barn vad kommunisterna i Lund kommer att göra med Rune Linder efter revolutionen.

VARFÖR KOM NI INTE?

Vi, Qvintus Tomater, väntar på er. Vi har redan haft två möten och väntar på ett tredje, som ska äga rum den 20 mars kl 17.30 på Bredgatan 28 (alltså PARTILOKALEN). Om ni inte vet vad Qvintus Tomater är, så ska vi berätta det nu. Vi är nämligen ett mellanting mellan Pionjärerna och KU. Vi skall hålla på med teater, musik och mycket annat. Om du kommer på vårt möte så får du också vara med och bestämma om hur och vad vi ska göra. Qvintus Tomater är för dig som är tonåring. Om du vill något

	RING		
Alessia	14	51	85
Lif	13	15	55
TOMAT!!!			

fjättrade ankan

VB:s parisiska motsvarighet Le Canard Enchaîné finns numera att läsa på Stadsbiblioteket. I Veckans nummer kräver en skribent Valery Giscard d'Estaing på 3,10 F. Bakgrunden är följande. I Giscard's nya bok »2 Français sur 3» finns ett kapitel, som författaren inleder med att råda de läsare, som inte är utrustade med exceptionell fattningsförmåga, att hoppa över. Skribenten i Le Canard har räknat ut, att av bokens pris bör 3,10 F utgöra kostnaden för detta kapitel. Å sina egna och andra idioters vägnar kräver han denna summa tillbaka.

Nu undrar jag om man kan göra likadant med Arbetet fast tvärtom. Jag menar, skulle man kunna få en slant av prenumerationsavgiften tillbaka på grund av oförmåga att förstå signaturen Fabians idiotiska skrivelser?

Lasse

Kanske kärlek är allt . . .

. . . som till sist vi har kvar. Ja, så avslutas Brel-föreställningen på Palladium i Malmö med att Eva-Britt Strandberg, Tommy Körberg, Lars Humble och Nina Gunke sjunger unisont om kärleken som kampmedel mot orättvisor och förtryck.

Jaques Brel, sångare och poet, bör väl stå vårt hjärta nära med sina sånger om uppbrott och förändring, sin ömhet för de svaga och utstötta, sitt gyckel med borgerskapets hyckleri och dubbelmoral.

Allt detta och mycket mer finns med i föreställningen som framföres på ett enastående sätt. Det är en kollektiv föreställning, där varje medverkande förstärker helheten kompletterar varandra.

VIGSEL. Irene Mathisson och Gunnar Sarén gifter sig på söndag den 18/3.

Central etta uthyres. Mathisson tel 14 41 94.

Rum i kollektiv

1 ev 2 fina rum är lediga till dig som vill bli kollektivmedlem på Kyrkogatan 17, 3 tr, tel 129098. Finn, Monica, Tomas, Katinka, Martin (baby) och Elisabeth

Avknoppning från moderkollektivet

Vad händer egentligen i kollektivet Glädjen på Kyrkogatan 17? Annonserna i VB kommer allt tätare. Nyfikna och oroliga läsare vill säkert veta mer.

VB har frågat Tant Fina, som brukar hålla reda de mest intima förhållanden.

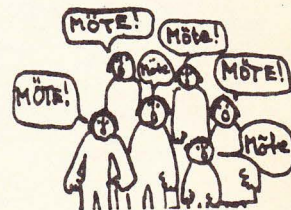
- Ja, säger hon och ler initierat. Tapio Salonen, som gjort sin fåstmö gravid, beslöt sig för att söka en egen lya. Visst blev det en kostsam affär, men Tapio är organisationsmänniska och klarar av sånt. Eva Broms, fåstmön med sin lilla bulliga mage, vankar redan omkring i det nya hemmet på Södra Esplanaden. Men var ska möblerna stå? Ja, det blir en seg historia . . .

Även mästerekocken Joachim Retzlaff med förtjusande dottern Maya, sex år, ska flytta från det förnämliga hörnummet med utsikten över Lundagård. Joachim ska bilda eget kollektiv på Sätaregatan med en något udda inriktning. Det blir en villa med trädgård, där Joachims sachiska verksamhetsiver kan komma till sin fulla rätt.

Bekantskapskretsen fruktar, att kollektivets berömda fester därmed hotas i sin grund, men kanske nya krafter kan fylla i de glesnande leden? Vi får se, avslutar Tant Fina, inte utan optimism i blicken.

Opinionsmöte i Värpinge

Den 10 mars höll »Stoppa Västra Ringen-kampanjen» ett välbesökt möte ute hos lantbrukaren Anders Nilsson i Flackarp, där det antogs ett uttalande. Gruppen var denna gång förstärkt med ett flertal värpingebor. De planerar att hålla ett opinionsmöte i Värpinge, vilket troligen utmynnar i skrivelser till berörda myndigheter.

LILLA TEATERN: fre 16/3 och sö 18/3 kl 19.30 »Vad betjänten såg». Fars av Joe Oston. Stampen. Lö 17/3 kl 19.30: Musikcafé med Skurups FHs musiklinje. To 22/3: Strindbergs »Inferno». Fäbodsteatern.

BLÅSORKESTERN: Nybörjarrep. sö 18-19. Ord. rep. 19-21. Glöm inte boka in Idarödsintematet 31 mars - 1 april.

IRANSKA TUDEHPARTIET och Fedayen informerar om kampen mot skräckväldet lö 17/3 kl 16 på ABF i Folkets Hus.

KLOSTERKYRKAN: Musik från 1700-1900-talet. Per Lindborg och Jan Hallberg, gitarrduo.

KVINNOMÖTE hos Ulrika Jakobson, Skarpskyttev. 8 D må 19/3 kl 20. Diskussion om skolpolitik inför kommunmötet. Alla kvinnor välkomna.

FOLKÅROCK: Tant Strul och Temp på Smälands fre 16/3. VPK IF: träning på Lerback-skolan lö 17/3 kl 16.

KOMPOL 19/3: vpk:s lokala politiska program och motionsförslag.

VECKOBLADET

Denna veckas redaktion utgjordes av Finn Hagberg, Ulla Henriksson och Lars Svensson.

KONTAKTREDAKTÖRER: Finn Hagberg tel 12 90 98 samt Olle Teleman tel 12 88 80.

PS På förfrågan hos polisen uppges man att det för dagen inte finns någon konkret anledning att misstänka fastighetschefen Rune Linder personligen för att ha öppnat alla kranarna och därmed ställt till den våldsamma över svämningen på blivande kulturmejeriet.

Rättelse

I förra veckans nummer av VB skrev vi att det var två byggnader kvar innan Polhemskolan blir klar. Det är fel, det är bara en - men den är desto större. Dessutom blev de första två spalterna på sid 1 omkastade. Vi ber om ursäkt.

Kitten Anderberg